

Učitelji — vojaki.

(Za revizijo projekta šolskega zakona.)

Po vladnem projektu šolskega zakona bodo še nadalje izmed vseh najbolj zapostavljeni učitelji vojaki. Kajti oni morajo s tistim dnem, ko nastopijo kadrski rok, po dati ostavko na državno službo. S tem seveda izgubi plača; čas, ki ga prebijejo v vojaški službi je zanje za vekomaj izgubljen, ker se jim ta nikam ne šteje. Poleg tega pa morajo po odslužitvi vojaščine zopet zaprositi za spremem v državno službo, vnovič plačevati kolke in poleg vsega tega se pripeti, da mora učitelj vojak po 5 mesecih brez sredstev čakati na milost budžetske možnosti, da ga nastavijo.

Naj vam opišem en slučaj, da boste uvideli krivico in zapostavljenost učiteljev vojakov za učiteljcami in učitelji, ki so vojaške službe oproščeni.

Bil sem že dve leti v državnem učiteljski službi. Pri naboru je vojaška komisija ugotovila, da sem sposoben za vojaško suknjo. Pripravljal sem se že na usposobljenostni izpit, toda dobil sem vojaški poziv in moral oditi v Sarajevo. Samoobsebi se razume, da sem moral še preje podati ostavko na državno službo. V soli za rezervne oficirje sem ostal 9 mesecev. Ves ta čas nisem prejemal plače, nameč učiteljske. No saj sem pa zato dobil vojaško, ki je znašala mesečno štej in piši 10 (deset) dinarjev. Moral pa smo si za teh 10 Din kupovati seveda nebroj stvari.

Krivično je, da se nam z dnem nastopa kadrskoga roka odvzame plača, ker po mojem mnenju sem v državni službi še vedno stal; razlika je samo v tem, da se mi je položaj zelo poslabšal. Kadrski rok zahteva poleg duševnega še naporno telesno delo. Torej imamo do plač neoporečeno pravico. Ker pa dobivamo pri vojakih obliko in hranilo, bi se nam smelo odvzeti samo draginjske doklade. Še krivične pa je, da se nam kadrski rok ne šteje v državno službo. Zakaj pa sem jaz za kolegi sošolci, ki so vojaške službe oproščeni, v učiteljski službi za vedno zapostavljen? Istotako seveda tudi za učiteljicami! Radi vojaščine se me zapostavlja vedno in vseporos, bodisi pri plači, pri razpisu stalnih mest, v pokojnini itd. in to samo radi tega, ker mi jo ne štejejo v službo.

Vsem učiteljem, ki so služili med svetovno vojno v avstrijski armadi, se jim ta čas šteje v pokojnino celo dvakratno. Ali je bilo njihovo delo za našo državo večjega posma kot pa naše, da se nam ne šteje tega časa niti enkratno?

Po odslužitvi vojaščine sem moral seveda zopet zaprositi za spremem v državno službo. Prošnja in kolkovanje prilog me je stalo čez 150 Din. Torej zato, ker sem štvoval 9 mesecev, ki so osebno za mene brez posma, sem moral isti držav ponovno plačati za spremem v njeni službi toliko, kakor takrat, ko sem za spremem prvič zaprosil. Še značilnejše pa je to, da sem moral vrhu tega čakati na službo 5 mesecev. Kaj se to pravi, živeti 5 mesecev brez sredstev, ve samo tisti, ki to poizkusí. Tudi, ko bi si preje pred vojaščino prihranil kak dinar, sem ga potem pri vojakih gotovo porabil.

Pomislite, 9 mesecev kadrskoga roka in 5 mesecev čakanja, skupaj torej 14 mesecev, ki pomenijo za mene isto, kakor da jih nikdar živel nisem. Za več kot eno leto sem jaz sedaj za vedno zapostavljen za vsemi učiteljicami in učitelji nevojaki. Zato je tudi mogoče, da ima koleginja, s katero sva isto leto maturirala, isto leto in menda tudi isti mesec bila nastavljena, sedaj 100 Din mesečne plače več kot pa jaz. Ko pa bodo prisile velike počitnice, bodo še učiteljice lepo na oddih in ravno tako seveda tudi učitelji nevojaki, a jaz pa za 2 meseca na orožne vaje. Zopet ena dobra vojna. V slučaju vojne pa bomo zopet mi največ štvovali, kajti učiteljice in učitelji nevojaki bodo ostali lepo doma na gorkem in varnem, mi pa bomo trpeli in umirali. Po vsej pravici bi človek sodil, da ako imamo toliko več dolžnosti kot ostali, imamo mi vsaj tudi že sedaj gotove prednosti v službi. Toda ravno nasprotno! Še nobena vlada ni imela toliko smisla za nas, da bi nam dala katerokoli prednost in to tudi ne v stvareh, ki državnega proračuna nič ne obremenjujejo. Vse le trdijo, da smo

mä dolžni se štovovati že zgolj iz patriotizma. Ne oporekamo! Toda naj se bo potem tudi toliko pravično, da se bo znalo ceniti naše štve in nas ne zapostavljal!

Zahtevamo, da se da učiteljem vojakom vsaj one pravice, kot jih imajo ostali. Zahteva UJU, da se učiteljem vojakom zasigura vsaj službeno mesto in zopet sprejem v državno službo v večjem obsegu, kot pa je to določeno v vladnem projektu šolskega zakona je samo znak nerazumevanja zahtev in težav mlajšega učiteljstva.

Upravičeno je potem tudi mnenje, da so to zahtevo UJU sestavljali samo starejši učitelji, ki so služili med svetovno vojno v avstrijski armadi in so si tudi znali izposlovali dobroto, da se jim ta leta celo dvakratno štejejo v pokojnino, a za nas pa nimajo srca.

Prizadeti zahtevamo, da UJU takoj revidira svoje stališče glede kadrskega roka in energično zahteva, da vlada takoj umekne ali pa spremeni ta usodni člen v projektu šolskega zakona. Dosezite odpravo ostavke, plača mora ostati, odtegnejo naj se le draginjske doklade, čas, ki ga učitelj vojak radi vojaščine izgubi se mora štetiti v napredovanje in pokojnino. Samoobsebi umevno je, da se jim mora zasigurati tudi službeno mesto.

Vlada pa naj uvideva, da tvorijo ravno učitelji mogočen zbor rezervnih oficirjev, ki bodo v slučaju vojne, mnogokrat pa tudi že v miru igrali odločilno vlogo. V naših rokah je torej usoda države, zato ne omalovažujte našega dela, ne ubijajte ga, upoštevajte naše zahteve, katerih izpolnitve bo le odsev priznanja naših žrtev.

—

Uredba o pokojninskem fondu vdov in otrok državnih uslužbencev.

O tej važni uredbi se je dosedaj že večkrat govorilo. Znano je, da je pooblaščen finančni minister za predložitev te uredbe po členu 345. finančnega zakona za l. 1928/29. Na podlagi tega pooblastila je bila uredba sestavljena v finančnem ministrstvu in oddana v odobritev finančnemu odboru v Narodni skupščini. Ker interesira ta uredba tudi učiteljstvo, prinašamo njen tekst, kot ga je objavil »Cinovnički glasnik«. Tekst bo lahko v finančnem odboru še spremenjen. Sedanji predlog se glasi:

Uredba

o pokojninskem fondu za vdove in otroke umrlih državnih uradnikov in uslužbencev.

Čl. 1. Za zagotovitev in izplačilo pokojnine vdovam in otrokom umrlih uradnikov in uslužbencev, katerih položaj je reguliran z uradniškim zakonom, z zakonom o prometnem osobju in z zakonom o ustrojstvu vojske in mornarice, ustanavlja se poseben fond pod imenom »Pokojninski fond za vdove in otroke umrlih državnih uradnikov in uslužbencev«.

Čl. 2. Ta fond, kot samostojna juridična oseba, uživa po zakonu vse pravice, ki mu v tem svojstvu pripadajo in se ne more uporabiti v noben drug namen razen za onega, kateremu je s to uredbo namenjen.

Čl. 3. V ta fond se stekajo sledeči dohodki:

1. 50% prve mesečne plače (osnovne in položajne) uradnikov in ostalih nameščencev pri vstopu v državno službo.

2. Prvomesečne povisice osnovne in položajne plače (ko dobijo višjo stopnjo osnovne plače, oziroma pri napredovanju v višjo skupino in pri napredovanju v višjo kategorijo).

3. Redni mesečni prispevki, ki jih plačujejo po gotovi procentni lestvici od osnovne in položajne plače vsi vlagatelji.

Višina procentov se odreja s kraljevim ukazom, na predlog finančnega ministra po vlogi Državne hipotekarne banke.

4. Posebne vloge uradnikov in uslužbencev, ki nastopijo državno službo po 28. življenskem letu. Te vloge morajo plačati po obstoječi procentni lestvici za ves čas nad 28 let s 6% letnih obresti, brez ozira na to, ali so že prej bili v državni službi in iz nje izstopili iz kakršnihkoli vzrokov.

5. Obresti od tega fonda, ki znašajo toliko, kolikor uprava izterja od svojih dolžnikov manje en percent.

6. Dohodek od disciplinskih, administrativnih denarnih kazni izrečenih nad državnimi uradniki in uslužbenci, ki vlagajo v ta fond.

Čl. 4. Vsi uradniki in ostali državni uslužbenci oženjeni ali samski, ki imajo svoj položaj reguliran z zakoni naštetimi v čl. 1. te uredbe, imajo pravico in dolžnost vlagati v ta fond po odredbah te uredbe in to za časa službovanja, ki jima daje po tem zakonu pravico do osebne pokojnine.

Isto pravico in dolžnost imajo taki uslužbenci tudi v času ko so na razpoloženju ali v pokolu, kakor tudi v času vzdrževanja po čl. 125. uradniškega zakona, čl. 109. zakona o državnem prometnem osobju v zvezi s čl. 309. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice.

vini, s katero nismo imeli več zvez. Odšel je, a ni se več vrnil. Italijanska perfidnost mu je onemogočila vrnil.

Za njim je šla cenjena rodbina — nadzadnje je prodal svoj Tusculum v Sezani in se je poskušal uživeti v tukajšnje razmere.

Odkrito rečem, da ni šlo. Dobro se ni počutil v tukajšnjem upravnem, političnem in drugačnem kaosu.

Imel je dobro voljo, a godilo se mu je kot vsem nam, ki smo odtrgani od rodne grude in ne najdemo primernega nadomestila za trde kraške korenine, za vipayiske dobrinice in tolminške trmoglave.

Bog ne daj, da bi me napak umeli. Cenimo tukajšnje ljudstvo, cenimo svobodo — toda nam kot njemu se je v notranosti nekaj utrgalo.

Pešati je začel in po upokojitvi živel bolj samcat, sam vase pogrenjen v spominah na izgubljeni.

Zvest načelom, ki se jih je oklenil v mlajših letih, je zdaj preminul.

Ni bil brez napak, tudi on je bil smrtnik pol slabosti, kot smo tudi mi.

Toda bil je mož dela, mož energije in neupogljive volje. In to sem hotel povdariti in nič drugega.

Nekega dne leta 1919. je odšel po informaciji, pogledat, kako je v svobodni domo.

Čl. 13. Ako hočejo kontraktualni državni uslužbenci, da se jim vračuna ob sprejem v državno službo, tudi kontraktualna služba v družinsko pokojnino, morajo vplačati vloge za ves ta čas, in to po predpisani procentni lestvici v višini prispevka prve plače (osnovne ali položajne) in poleg tega še 50% od prve mesečne plače (osnovne in položajne). Tudi za vplačanje teh vlog velja rok iz drugega odstavka čl. 7. te uredbi.

Čl. 14. Vloge, ki so bile vplačane v ta fond pod kakršnimkoli pogojem, se vrnejo edino le v slučajih izrecno predvidenih v tej uredbi.

Čl. 15. Vloge po tej uredbi se morajo vplačevati po vlagateljih z dnevom sprejema mesečnih prejemkov.

Polagalci računov, ki bi ne vposlali pravočasno, in to najkasneje 20 dni po izplačilu mesečnih prejemkov, izterjanih vlog Državni hipotekarni banki, bodo morali plačati od te vsote 12% v korist fonda, v ponovnem slučaju bodo kaznovani z denarno kaznijo od 100—500 Din, ki gre v korist fonda. Kasen izrečen finančni minister na pritožbo Državne hipotekarne banke.

Čl. 16. Državna hipotekarna banka mora uporabiti vsako leto dohodke fonda, ki presegajo znesek, ki je potreben za redno izplačevanje pokojnin, predvsem za hipotekarna posojila državnim uradnikom in uslužbencem, odnosno upokojencem, za zidavo stavninskih hiš pod pogoji, ki veljajo za vsa hipotekarna posojila, edino z obrestno mero, ki je za 1% (en procent) nižja od obrestne mere, po kateri daje banka posojila drugim osebam.

Čl. 17. Fond je pod nadzorstvom finančnega ministra. Upravlja ga Državna hipotekarna banka. Računi dohodkov in izdatkov se predlagajo vsako leto glavnemu kontroli v pregled.

Čl. 18. Državna hipotekarna banka mora predložiti vsako leto finančnemu ministru poročilo o stanju fonda in računski izvleček letnih dohodkov in izdatkov. Poročilo in računski izvleček se objavi v »Služb. Novinah«.

Čl. 19. Finančni minister predpiše sporazumno z Državno hipotekarno banko pravilnik o upravljanju fonda, o načinu izplačevanja pokojnin in o predaji odtegnjenih zneskov za ta fond.

Čl. 20. Finančni minister je pooblaščen, da sme iz tega fonda uporabljati dohodke iz čl. 3. te uredbe in to do 50% njihovega skupnega zneska toliko časa, dokler čisti dohodek tega fonda ne bo zadoščal za izplačevanje pokojnin in draginjskih dokladov. Če tudi to ne bi zadoščalo bo država votirala potrebne vsote.

Čl. 21. Prehodna naredba. Oni uradniki in ostali državni uslužbenci, na katere se ta uredba nanaša in ki se nahajajo z dnem, ko stopi ta uredba v veljavo, v državni službi, ki jim je dajala pravico na rodbinsko pokojnino, ali pa da so pred tem dnem bili v državni službi, smatrajo se kot vlagatelji v ta fond za ves čas državne službe, ki se jim do tega dne računa za osebno pokojnino.

Oni pa, ki imajo pravico do vplačanja za pokojnino čas v samoupravni službi, ali prostem poklicu, morajo, ako hočejo zagotoviti svojim rodbinam pokojnino, z ozirom na ta čas vplačati vloge v skladu s čl. 10. te uredbe.

Čl. 22. Premoženje onih fondov, iz katereh so se izplačevali pokojnine, in izplačilo teh je prevzela naše državo, se vnese v fond, ki je ustanovljen s to uredbo in tega se mora takoj oddati Državni hipotekarni banki.

Čl. 23. Počenši s 1. januarjem 1929 se bodo urejvale rodbinske pokojnine po tej uredbi in od tega dne dalje se prične tudi vplačevanje dohodkov iz čl. 3. te uredbe.

Izplačevanje pokojnin iz tega fonda se prične s 1. aprila 1929.

Čl. 24. Ta uredba, ki ima moč začnega na podlagi pooblastila čl. 345. finančnega zakona za leto 1928/29, stopi v veljavo 1. januarja 1929, od katerega dne prenehajo veljati vse odredbe dosedanjih zakonov, ki so z njim v nasprotju.

Zimska oblačila
kupite najceneje v priznano solidni krojaški tvrdki

Jos. Rojina, Ljubljana

Sigurnim odjemalcem, plačilne olajšave!

Ali poznate izborne SLAMIČEVE mesne in jutrije pastete? So brezvomno najokusnejši in najprikladnejši prigrizek za na postovanje.

Tovarna konzerv in mesnik izdelkov FRANC SLAMIČ, Ljubljana.

Pletenine vse vrst, jager perilo, volnene nogavice, rokavice, dežnike, čepice, damske torbice, srajce, kravate i. t. d. kupite po najugodnejši ceni pri ŠTERK nasl.

Miloš Karničnik
Ljubljana, Stari trg št. 18